



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת קרן מילר

תובעת יעל יצחקי

נגד

נתבעת דדה מסנו

ב"כ התובעת עו"ד אריאל עטרי ועו"ד סימון דונכין
ב"כ הנתבעת עו"ד חגית זיו ועו"ד ורדה בן דוד

פסק דין

- 1
- 2 .1. התובעת הגישה תביעה זו בדרישה כי הנתבעת תשלם לה סך של 164,000 ₪. בכתב תביעתה
- 3 טענה התובעת כי בנה של הנתבעת, מיכה, היה בן זוגה לתקופה מסוימת והשניים אף התגוררו
- 4 יחד בביתה של התובעת. לטענתה, במסגרת מו"מ שניהלה לרכישת דירה עלתה דרישה
- 5 לתשלום מקדמה במזומן על סך 164,000 ₪. מיכה הציע לתובעת לא לשמור את סכום הכסף
- 6 הגדול בבית מחשש לפריצה והציע להפקידו בכספת הנמצאת בביתה של אימו, הנתבעת.
- 7 .2. לטענת התובעת, בחודש ספטמבר 2016 הגיעו מיכה והתובעת לביתה של הנתבעת. התובעת
- 8 מסרה לנתבעת סכום של 164,000 ₪ במזומן, הנתבעת עטפה את הכסף בניילון והכניסה אותו
- 9 לכספת. לטענת התובעת, לאחר זמן מה הודיע לה מיכה כי הדירה נמכרה לאחר. התובעת
- 10 ביקשה לקבל את כספה בחזרה אך מיכה התחמק עד שפנתה התובעת לנתבעת ישירות וזו
- 11 אמרה לה כי הכסף כבר לא נמצא אצלה. מכאן התביעה.
- 12 .3. הנתבעת בכתב הגנתה אינה מכחישה את עיקרם של הדברים האמורים, למעט מחלוקות על
- 13 פרטים שאינם רלוונטיים בשלב זה. עם זאת, הנתבעת טוענת כי קיבלה לידיה מידי התובעת
- 14 את חבילת השטרות מבלי שידעה את סכומה והפקידה אותה בכספת. כמו כן לטענתה, מספר
- 15 ימים לאחר מכן חשה הנתבעת שהאחריות שנטלה על עצמה גדולה מדי, ולפיכך אמרה לבנה
- 16 שיגיד לתובעת לבוא לאסוף את הכסף שהפקידה. התובעת הגיעה שבוע וחצי לאחר ההפקדה
- 17 לביתה של הנתבעת ואספה את הכסף. לטענת הנתבעת תביעה זו הוגשה כנקמה על סיום
- 18 מערכת היחסים של התובעת עם מיכה. יצוין כי לכתב הגנתה צירפה הנתבעת דוח פוליוגרף
- 19 הקובע כי היא דוברת אמת.
- 20 .4. בדיון שהתקיים ביום 29.1.18, לאחר ששמעתי את התובעת, את הנתבעת ואת מיכה, ולאור
- 21 הגרסאות הקוטביות של הצדדים, הוצע כי תיערך בדיקת פוליוגרף לתובעת, לנתבעת ולמיכה.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

- 1 על פי ההצעה, אם יימצא כי התובעת דוברת שקר והנתבעת דוברת אמת התביעה תידחה. אם
2 יימצא כי התובעת דוברת אמת והנתבעת דוברת שקר התביעה תתקבל במלואה. בכל תוצאה
3 אחרת, ההליך יימשך כאשר בדיקת הפוליגרף תהווה ראייה קבילה לצורך ההליך. הנתבעת
4 הסכימה להצעה. באי כוח התובעת ביקשו לשקול את העניין, והודיעו על הסכמתם להצעה
5 יומיים לאחר הדיון.
- 6 5. בהתאם להסכמה זו של הצדדים הוריתי ביום 31.1.18 על מינויו של מר מנחם גוזלן לביצוע
7 בדיקות הפוליגרף והגשת חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט. בהחלטתי הוריתי על מספר
8 נקודות עליהן יש לשאול את הנבדקים וציינתי כי "המומחה ינסח את השאלות בנקודות
9 האמורות בהתאם למומחיותו".
- 10 6. לאחר ביצוע בדיקות הפוליגרף הגיש מר גוזלן את תוצאות בדיקותיו לבית המשפט. נמצא כי
11 בתשובותיהם של מיכה ושל הנתבעת אובחנו תגובות פיסיוולוגיות המצביעות על אמירת שקר.
12 בתשובותיה של התובעת, לעומת זאת, לא אובחנו תגובות פיסיוולוגיות המצביעות על אמירת
13 שקר. המומחה הגיע למסקנה כי גרסתה של התובעת כפי שבאה לידי ביטוי בתשובותיה הינה
14 נכונה, בעוד גרסאותיהם של הנתבעת ומיכה אינן נכונות.
- 15 7. לאחר קבלת חוות דעת המומחה, הגישה הנתבעת בקשה לביטול חוות דעתו. טענתה המרכזית
16 של הנתבעת היתה כי היא נשאלה על סכום כסף של 164,000 ₪, בעוד שלפי גרסתה כלל לא
17 ידעה מהו סכום הכסף שהופקד אצלה על ידי התובעת. בהחלטה מיום 13.2.18 התרתי הגשת
18 שאלות הבהרה מטעם הנתבעת. על אף החלטתי שבה הנתבעת והתעקשה על פסילת חוות
19 הדעת בטענה שהשאלות היו פסולות וכי אין סיכוי שהבודק ישנה את דעתו. התובעת התנגדה
20 לבקשה. ביום 21.2.18 דחיתי את הבקשה וחזרתי על האפשרות להגיש שאלות הבהרה
21 למומחה. כמו כן לבקשת הנתבעת הוריתי למומחה להעביר לידיה את חומרי הגלם של
22 הבדיקות.
- 23 8. לאחר קבלת תשובותיו של המומחה לשאלות הבהרה ביקשה הנתבעת לחקור את המומחה.
24 כמו כן ביקשה להגיש חוות דעת מטעמה שתוכיח את הסתירה במסקנותיו. התובעת התנגדה
25 להגשת חוות דעת מטעם הנתבעת אך השאירה לשיקול דעת בית המשפט את הבקשה לחקירת
26 המומחה. ביום 11.4.18 נעניתי לבקשת הנתבעת לזימון המומחה לחקירה על חוות דעתו. עם
27 זאת דחיתי את הבקשה להגיש חוות דעת מומחה מטעם הנתבעת, וזאת הן מאחר שמונה
28 מומחה מטעם בית המשפט בהסכמת הצדדים, והן נוכח ההסכמה הדיונית בין הצדדים. עם
29 זאת הבהרתי כי אין מניעה שהנתבעת תסתייע במי שהיא רואה לנכון לצורך הכנת החקירה.
- 30 9. ביום 16.7.18 נחקר המומחה על חוות דעתו על ידי ב"כ הנתבעת והצדדים סיכמו טענותיהם.
31 אפשרתי לב"כ הנתבעת להגיש אף השלמת טיעון בכתב לאחר הדיון.
- 32 10. ב"כ התובעת טען כי מדובר בתיק של הודאה והדחה, לאחר שהנתבעת הודתה כי קיבלה את
33 הכסף לידיה אך טענה כי החזירה אותו לתובעת, ומכאן נטל ההוכחה הוא עליה. ב"כ התובעת



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

- 1 הפנה להסדר הדיוני וטען כי לפיו יש לקבל את התביעה. כמו כן נטען כי גם אם היתה נפסלת
2 בדיקתה של הנתבעת, הרי שבדיקות הפולגורף לתובעת ולמיכה היו מהוות ראיות קבילות
3 בהליך בהתאם להסכמת הצדדים, דבר שהיה מוביל לקבלת התביעה גם לפי תרחיש זה.
4 11. ב"כ הנתבעת טענה כי המומחה התחמק מתשובות והתבצר בעמדתו, וסירב לקבל כל אפשרות
5 שיש טעות בממצאיו. המומחה אף סירב, כך נטען, ליתן את המשקל הראוי לכך שהנתבעת
6 נשאלה על סכום שלא היה ידוע לה. לטענתה, הסכום שהוזכר משפיע על מהימנות הבדיקה
7 באופן שמצדיק להעביר את הממצאים למומחה אחר, או לפחות להפוך את חוות הדעת לאחת
8 מהראיות בתיק ותו לא. עוד נטען כי המומחה התרשם מגרסתה של התובעת ולפיכך יש הטייה
9 בתוצאותיו לטובתה. לטענת ב"כ הנתבעת, העובדה שמיכה והנתבעת נוטלים תרופות השפיעה
10 על תוצאות הבדיקה.
11 12. ב"כ הנתבעת הוסיפה וטענה באשר לתמיחות שעולות מדברים שנטענו על ידי התובעת
12 ומהעדר ביסוס ראייתי לטענותיה. נטען כי הנתבעת נתבעה רק מאחר שהיא מהווה כיס עמוק,
13 בעוד הטענות האמיתיות של התובעת מופנות כלפי מיכה.
14 13. בהשלמת טיעון בכתב לאחר הדיון טענה ב"כ הנתבעת כי תמוה שהמומחה לא הכיר את
15 המונח "הטיית אישוש" וכי בתיק זה מתקיימת הטיית אישוש קלאסית. לטענתה, המומחה
16 גיבש עמדתו עת בדק את התובעת והגיע למסקנה כי היא דוברת אמת, דבר שהשפיע על בדיקת
17 הנתבעת. היא הפנתה לספר בנושא הטוען שיש לבצע בדיקה של שני צדדים על ידי בודקים
18 שונים או לבצע את הבדיקות בזו אחר זו, כך שהמומחה לא יפענח את תוצאות הבדיקה של
19 אחד הצדדים בטרם ביצע את בדיקתו של הצד השני. לטענתה, החומר הגולמי נבדק על ידי
20 מומחה מטעמה שקבע כי הנתבעת אינה דוברת שקר, וכי קיימת בדיקת פולגורף בה הנתבעת
21 נמצאה דוברת אמת. כן הפנתה לפסק דין אחר בו נפסלה לטענתה חוות דעת שנתן מר גוזלן.
22

דיון והכרעה

- 23 14. לאחר חקירת המומחה ועיון בטענות הצדדים אני סבורה כי יש לכבד את הסכמת הצדדים
24 ועל בסיסה לקבל את התביעה.
25 15. ראשית אציין כי אין מקום להתייחס לטענות הנתבעת בנוגע לראיות שהועלו או שלא הועלו
26 בתיק. לאור ההסכמה דיונית טרם הובאו למעשה ראיות בהליך והשאלה נוגעת רק לעניין
27 אימוץ חוות דעת המומחה בהתאם להסכמה.
28 16. בטרם אתייחס לטענות הנתבעת בנוגע לבדיקה שנערכה לה יש לומר מספר מילים על הסכמת
29 הצדדים. במשפט האזרחי בעלי דין רשאים להגיע להסכמות דיוניות ביניהם. בית המשפט
30 ככלל יכבד הסכמות אלו ואת ציפיית הצדדים כי ההליך יתנהל לאורן של הסכמות אלו.
31 בפסיקה נקבע כי חזרה מהסכמה דיונית נתונה לשיקול דעת בית המשפט אך היא תתאפשר
32 במקרים חריגים, כך למשל כאשר קיים פגם כלשהו באוטונומיית הצדדים או בהוראות
33 ההסדר עצמו או כאשר השתנתה יריעת המחלוקת בין הצדדים (רע"א 1581/13 פלוני נ' וקנין



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

- 1 **עמרם ובניו קבלני בניין בע"מ** (1.5.2013); בש"א (מחוזי ת"א) 8296/04 **כץ נ' דור אנרגיה**
2 **(1988) בע"מ** (4.6.07).
- 3 17. כך גם נקבע כי התערבות בהכרעתו של מומחה שהצדדים הסכימו שהכרעתו תהיה סופית
4 ומחייבת תתבצע רק בנסיבות יוצאות דופן של חריגה מסמכות, חוסר הגינות, חוסר תום לב,
5 מירמה או השפעה בלתי הוגנת. אין גם לאפשר הפרכת חוות הדעת על ידי ראיה חיצונית
6 אחרת (ע"א 609/93 **מרום שירותי תעופה בע"מ נ' רשות שדות התעופה**, פ"ד מח(5) 381,
7 פסקה 22 (1994); ע"א 4341/11 **מזרה נ' דהן** (31.12.2012)).
- 8 18. הבסיס להלכות האמורות הוא ברור. יש לכבד את הסכמת הצדדים באשר לאופן ההכרעה
9 בהליך, כאשר במסגרת הסכמה זו כל צד נוטל על עצמו את הסיכון הטמון בדרך ההכרעה
10 שנבחרה והוסכמה על ידי הצדדים. הדברים נכונים גם בנוגע להסכמת הצדדים להכרעה
11 באמצעות בדיקת פוליקרף. אכן, בבדיקת פוליקרף יש סיכונים מסוימים ואין מדובר בבדיקה
12 המפיקה תוצאות ודאיות, ובכך גם הודה המומחה. עם זאת, כל מומחה מכריע עלול לטעות
13 בהערכתו, ולא ניתן לכחד כי גם בית המשפט עלול לטעות בפסיקתו ובהתרשמותו שכן אין
14 אדם שהינו בוחן כליות ולב (ע"פ 1442/06 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 23 (1.9.2008)).
- 15 19. הצדדים הם אלו שמחליטים האם הם מוכנים לקחת את הסיכון שבבדיקת פוליקרף אם לא.
16 משהסכימו הצדדים לקחת את הסיכונים הטמונים בבדיקת הפוליקרף והתברר לנתבעת כי
17 התוצאות אינן לטובתה לא ראוי הוא לטעון בדיעבד כי הסיכון שנלקח אינו הוגן. וכך אכן
18 פסק בית המשפט העליון (ברוב דעות) כאשר באה לפניו הסכמת הצדדים להכריע בהליך
19 באמצעות בדיקת פוליקרף, באומרו:
20 "כל אחד מהצדדים להסכם נטל מרצון סיכון מחושב, כי ההכרעה בדרך המוסכמת
21 לא תיפול לטובתו, ואל לו להתנער באופן חד-צדדי מהסכמתו ולבקש לשוב ולחסות
22 תחת כנפיה של אלת הצדק, שאותה זנח קודם לכן, כשההכרעה לרעתו" (ע"א 61/84
23 **ביאזי נ' לוי**, פ"ד מב(1) 446, 475 (1988)).
- 24 20. מובן עם זאת כי גם כאשר קיימת הסכמה של הצדדים להכריע באמצעות פוליקרף, יש לבחון
25 כי הבדיקה אינה נגועה במרמה, חוסר הגינות או השפעה בלתי הוגנת, ולכך כווננו חלק
26 מטענותיה של הנתבעת, אליהן יש להתייחס.
- 27 21. תחילה יש לנפות מספר טענות על הסף. ראשית, העובדה שהנתבעת צירפה לכתב הגנתה
28 בדיקת פוליקרף מטעמה בה נקבע כי היא דוברת אמת אינה רלוונטית. הסכמת הצדדים היתה
29 למינוי מומחה מטעם בית המשפט שבדיקתו היא זו שתהיה מכריעה, ולכן אין משמעות
30 לבדיקה קודמת זו. אע"פ, עם זאת, כי מר גוזלן התייחס בחקירתו לעניין זה וטען כי יתכן
31 שהיתה השפעה באותה בדיקה לשיחה המקדימה שנערכה עם הנתבעת, וכן טען כי ישנה
32 השפעה על הלך רוחו של הנבדק שעה שמדובר בבדיקה פרטית מטעמו ולא בבדיקה מטעם גוף
33 כמו בית המשפט;





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

22. שנית, טענותיה של הנתבעת בדבר מומחה אחר שבדק את חומרי הגלם אינן רלוונטיות ולא ניתן להסתמך עליהן. אציין כי מר גוזלן טען כי לא ניתן לפענח את תוצאות בדיקת הנתבעת באופן שונה מהתוצאה אליה הוא הגיע;
23. שלישית, הנתבעת הפנתה לתיק אחר בו נפסלה לכאורה חוות דעתו של מר גוזלן. גם אם אכן היה הדבר נכון אין לכך השפעה בהכרח על הליך זה. לגופו של עניין אעיר כי באותו עניין (ת.א. (שלום חי') 7472-12-09 סטרמובסקי נ' פוצ'טר (10.8.2014)) נקבע כי מדובר במומחה מקצועי בעל ניסיון רב, וכי תשובותיו היו הגונות וענייניות. דברים אלו נכונים גם לחקירתו בפני.
24. בשונה מענייננו, באותו עניין הוסכם בין הצדדים כי תוצאות בדיקות הפוליגרף יהוו ראיה כפי המשקל שייתן לה בית המשפט. בית המשפט בנסיבות אותו עניין, ועל בסיס נימוקים הקשורים הן לבעייתיות הכללית שבבדיקת פוליגרף; הן לבעייתיות של התנהגות אחד הצדדים בבדיקה שלטעמו של בית המשפט לא קיבלה מענה מספק בתשובות המומחה; והן לאור יתר הראיות בתיק; החליט שלא ליתן לבדיקת הפוליגרף משקל. כאמור, ענייננו שונה. הסכמת הצדדים היתה כי בדיקת הפוליגרף תכריע את ההליך ללא שמיעת ראיות נוספות, ואין טענה או אינדיקציה להתנהגות מעוררת חשד של אחד הצדדים בבדיקה.
25. נותרו שלוש טענות שיש להתייחס אליהן: האחת עניינה בהטיית האישוש; השניה עניינה בטענה שאזכור סכום הכסף בשאלות שהופנו לנתבעת פגע במהימנות הבדיקה; השלישית עניינה בתרופות שנוטלים הנתבעת ומיכה.
26. באשר להטיית האישוש. המומחה לא הכיר את המושג אך טען כי לא יתכן שהושפע מגרסת התובעת באופן שהשפיע על פרשנות גרסת הנתבעת. ב"כ הנתבעת הפנתה בסיכומיה לאחר הדיון לספרם של אסף זוגרי ואברהם זוגרי **דין הפוליגרף – כבדיקה וכראיה** 264 (2011). המחברים שם סבורים כי חשוב ששני הצדדים לא ייבדקו על ידי אותו בודק, ואם הבדיקה נערכת על ידי אותו בודק יש לערוך את הבדיקות זו אחר זו, באופן שהבודק לא ינתח את תוצאות הבדיקה של בעל הדין שנבדק ראשון בטרם נבדק בעל הדין השני. עם זאת, יש לציין כי ב"כ הנתבעת לא עימתה את המומחה בחקירתו עם ציטוט זה, ואף לא שאלה אותו האם פענח את בדיקת התובעת בטרם ביצע את בדיקת הנתבעת, והאם לטעמו יש חשיבות לכך. בנסיבות אלו לא ניתן לתת משקל לטענה זו.
27. הטענה השניה נוגעת לאזכור הסכום בשאלות שהופנו לנתבעת. הנתבעת נשאלה שלוש שאלות: 1. כשבוע וחצי לאחר ההפקדה האם החזרת ליעל את כספה- 164,000 ₪ בדירתך? 2. האם הכסף – 164,000 ₪ שיעל הפקידה אצלך נמצאים ברשותך? 3. האם הכסף – 164,000 ₪ של יעל נמצאים אצל מישהו מטעמך? הנתבעת השיבה על השאלה הראשונה בחיוב ועל השתיים האחרות בשלילה.
28. אכן, גרסתה של הנתבעת היא כי לא ידעה מהו סכום הכסף שהופקד אצלה על ידי התובעת. עם זאת, איני סבורה שהוכח כי אזכור הסכום הוא בעל השפעה כלשהי על תוצאות הבדיקה.





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10041-06-17 יצחקי נ' מסנו

תיק חיצוני:

- 1 מר גוזלן נשאל על כך והשיב כי היה ברור בשיחה המקדימה כי הנתבעת יודעת שזה הסכום
2 המדובר הנטען על ידי התובעת, ולכן גם לא הביעה תמיהה או הסתייגות מהסכום שהוזכר.
3 המומחה סבור כי הסכום אמור להיות שקוף עבור הנבדק שכן הוא מתמקד בעניין אחד בלבד
4 שעניינו מהות התביעה, ובמקרה זה האם הוחזר או לא הוחזר הכסף.
5 29. הסבר זה נשמע הגיוני וסביר. יש לזכור כי התביעה הוגשה על סך של 164,000 ₪ שהוא הסכום
6 אותו טוענת התובעת כי הפקידה בכספת של הנתבעת. הנתבעת ידעה, אם כן, כי זהו סכום
7 הכסף הנטען. יש להניח כי כאשר נשאלה על סכום כסף זה התייחסה לכך כסכום הכסף עליו
8 מדובר בתביעה, ואין כל נפקות לעניין זה לסכום שהוזכר. השאלות שנשאלה לא התמקדו
9 בסכום הכסף, והסכום הוזכר רק על מנת לציין כי מדובר בכסף המצוי במחלוקת בהליך זה.
10 טענה זו אינה מצדיקה אם כן סטייה מהסכמת הצדדים.
11 30. הטענה השלישית נוגעת לתרופות שנוטלים מיכה והנתבעת. גם לטענה זו לא מצאתי ביסוס.
12 המומחה העיד כי אין משמעות לתרופות שנוטלים הנתבעת או מיכה וכי אין לכך השפעה על
13 הבדיקה. יצוין כי הנתבעת לא הזכירה שהיא נוטלת תרופות בפני המומחה, אך מכל מקום
14 המומחה היה סבור כי אין לכך השפעה על הבדיקה. ב"כ הנתבעת לא הציגה בפניו כל ביסוס
15 לטענתה, כגון מאמר או ספר, הסותר את טענותיו, ולפיכך יש לדחות את טענת הנתבעת בעניין
16 זה.
17 31. המסקנה מהאמור היא כי יש לכבד את הסכמת הצדדים, ואין בסיס לפסילת חוות דעתו
18 המכריעה של המומחה במקרה זה. לפיכך דין התביעה להתקבל. הנתבעת תשלם לתובעת סך
19 של 164,000 ₪. לכך יש להוסיף שכ"ט עו"ד בסך של 15,000 ש"ח, והוצאות משפט הכוללות
20 אגרת משפט והחזר חלקה של התובעת בשכר טרחתו של המומחה. הסכומים האמורים
21 ישולמו תוך 30 יום.
22
23 ניתן היום, ה' אלול תשע"ח, 16 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.


קרון מילר, שופטת



24
25
26
27
28